

Istoria imprimării 3D

Imprimarea 3D este mai veche decât credeți!

Imprimarea 3D a fost inventată în 1982 de către Chuck Hull. Hull s-a gândit că dacă ar pune unul peste altul mii de straturi subțiri din plastic având geometrii obținute cu ajutorul luminii, atunci va putea crea obiecte tridimensionale. Și a avut dreptate!

După un an, experimentând pe baza acestor idei, a dezvoltat un sistem în care o rază de lumină ultravioletă se deplasează, sub controlul unui computer, pe suprafața unui recipient plin cu fotopolimer lichid și solidifică zona atinsă, transformând lichidul într-un tip de plastic cu formă fixă.

Hull și-a dat seama că descoperirea sa nu se limita doar la elemente lichide așa că brevetul său a fost denumit “*stereolitografie*” (Imprimare 3D) iar dispozitivele prin care se desfășoară procesul – imprimante 3D.

Materialele utilizate în mod obișnuit în imprimarea 3D sunt plasticul, cauciucul, piatra, aliajele metalice speciale, diverse alte materiale. Printre cele mai populare se numără PLA, un termoplast ic extrem de maleabil care, pe lângă faptul că este extrem de accesibil, este, de asemenea, biodegradabil, și, prin urmare, foarte ecologic.

În prezent, tehnologia de imprimare 3D este folosită și în domeniile bijuteriilor, designului industrial, arhitecturii, ingineriei, autovehiculelor, industriei aerospațiale (în absența gravitației), stomatologiei și medicinei în general, educației, cartografierii informațiilor, în proiecte de inginerie civilă și chiar în pregătirea alimentelor!

Puteți găsi mai multe informații despre imprimarea 3D, inclusiv aplicații, trenduri și avantaje pentru educație, în "Ghidul Profesorului 3DP". Urmăriți [pagina Facebook](#) a proiectului "Profesor 3DP - implementarea imprimării 3D în educația pentru viitor" pentru a afla când se publică ghidul pe [pagina web](#) a proiectului.